

สารบัญ

คำนำ

iii

Chapter 1 PRESENT TIME

1-1	Simple present และ present continuous	1
1-2	รูปแบบของ simple present และ present continuous	2
1-3	Frequency adverbs (คำกริยาวิเศษน์แสดงความถี่)	3
1-4	การเติม -s ที่ท้ายคำ	4
1-5	การสะกดคำที่ลงท้ายด้วย -s/-es	4
1-6	Non-action verbs	5
1-7	กริยาปัจจุบัน: ประโยคคำตอบแบบสั้นสำหรับประโยคคำถามแบบ Yes/No	5

Chapter 2 PAST TIME

2-1	การกล่าวถึงอดีต: the simple past	6
2-2	รูปแบบของ simple past regular verbs	7
2-3	รูปแบบของ simple past; be	7
2-4	กริยาปกติ: การออกเสียงเมื่อคำลังท้ายด้วย -ed	7
2-5	การสะกดในรูปของ -ing และ -ed	8
2-6	รูปแบบของกริยา	9
2-7	รายการอธิบายทั้งหมดที่ผันได้	10
2-8	Simple past และ past continuous	11
2-9	รูปแบบของ past continuous	11
2-10	การบอกเหตุการณ์ในอดีตด้วยการใช้ time clauses	12
2-11	การพูดถึงสิ่งที่เคยทำมาเป็นนิสัยในอดีต: used to	13

Chapter 3 FUTURE TIME

3-1	การพูดถึงอนาคตด้วย be going to และ will	14
3-2	รูปแบบการใช้ be going to	15
3-3	รูปแบบการใช้ will	15
3-4	ความมั่นใจเมื่อพูดถึงอนาคต	16
3-5	Be going to และ will	16
3-6	การกล่าวถึงอนาคตด้วย time clauses และ if-clauses	17
3-7	การใช้ present continuous เพื่อบอกเหตุการณ์ในอนาคต	17
3-8	การใช้ simple present เพื่อแสดงอนาคตการ	18
3-9	อนาคตอันใกล้ (immediate future): การใช้ be about to	18
3-10	กริยาคู่ขนาน	18

Chapter 4 THE PRESENT PERFECT และ THE PAST PERFECT

4-1	Past participle	19
4-2	รูปประโยคของ present perfect	20
4-3	ความหมายของ present perfect	21
4-4	การใช้ simple past และ present perfect	22
4-5	การใช้ since และ for	23
4-6	Present perfect continuous	24
4-7	การใช้ present perfect continuous กับ present perfect	25
4-8	การใช้ already, yet, still และ anymore	26
4-9	การใช้ past perfect	27

Chapter 5 ประโยคคำนำม

5-1	คำนามและคำตอบอย่างสั้น	29
5-2	คำนามแบบ yes/no และคำนามเพื่อสอบถามข้อมูล	30
5-3	Where, why, when และ what time	30
5-4	การตั้งคำถามด้วย who, who(m) และ what	31
5-5	รูปแบบการย่อคำในภาษาพูดและภาษาเขียนในประโยคคำนำม	31
5-6	การใช้ what + รูปของ do	32
5-7	การใช้ what kind of	32
5-8	การใช้ which	33
5-9	การใช้ whose	33
5-10	การใช้ how	34
5-11	การใช้ how often	34
5-12	การใช้ how far	35
5-13	คำแสดงเวลาด้วย it + take และ how long	35
5-14	การใช้ how เพิ่มเติม	36
5-15	การใช้ how about และ what about	36
5-16	Tag questions	37

Chapter 6 NOUNS AND PRONOUNS (คำนาม และสรรพนาม)

6-1	การออกเสียงคำที่ลงท้ายด้วย -s/-es	38
6-2	รูปพูจน์ของคำนาม	39
6-3	ประธาน กริยา และกรรม	40
6-4	รูปกรรมของบุคคล (objects of prepositions)	40
6-5	คำนำพบทองเวลา (prepositions of time)	41
6-6	การเรียงลำดับคำ (word order): สถานที่ (place) และเวลา (time)	41
6-7	การสอดคล้องกันระหว่างประธาน-กริยาในประโยค (Subject-verb agreement)	42
6-8	การใช้คำคุณศัพท์เพื่อขยายคำนาม	43
6-9	การใช้คำนามเป็นคำคุณศัพท์	43
6-10	บุรุษสรรพนาม (personal pronouns): ในรูปประธานและกรรม	44
6-11	คำนามแสดงความเป็นเจ้าของ (possessive nouns)	45
6-12	คำสรรพนามและคำคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ	45
6-13	สรรพนามรูป reflexive (reflexive pronouns)	46
6-14	รูปเอกสารของ other: another และ the other	47
6-15	รูปพูจน์ของ other: other(s) และ the other(s)	48
6-16	สรุปรูปของ other	48

Chapter 7 MODAL AUXILIARIES

7-1	กริยาช่วย (modal auxiliaries)	49
7-2	คำแสดงความสามารถ: can และ could	50
7-3	การกล่าวถึงความน่าจะเป็นด้วย may และ might การใช้สำหรับกล่าวถึงอนาคตด้วย may และ can	50
7-4	การใช้ could เพื่อกล่าวถึงความน่าจะเป็น	51
7-5	การถามอย่างสุภาพด้วย may I, could I, can I	51
7-6	การขอความช่วยเหลืออย่างสุภาพด้วย would you, could you, will you, can you	51
7-7	การแสดงข้อเสนอแนะด้วย should และ ought to	52
7-8	การให้คำแนะนำ: had better	52
7-9	การพูดถึงเรื่องของความจำเป็นด้วย have to, have got to, must	53
7-10	การแสดงความไม่จำเป็นด้วย do not have to การแสดงการห้ามปราบด้วย must not	53
7-11	การแสดงความเป็นเหตุผลด้วย must	54
7-12	การแสดงการให้คำแนะนำด้วยประโยคคำสั่ง (imperative sentences)	54
7-13	การแสดงข้อเสนอแนะด้วย let's และ why don't	55
7-14	การแสดงความชอบด้วย prefer, like ... better, would rather	55

Chapter 8 CONNECTING IDEAS (การเชื่อมความ)

8-1	การเชื่อมความด้วย and	56
8-2	การเชื่อมความด้วย but และ or	57
8-3	การเชื่อมความด้วย so	57
8-4	การใช้กริยาช่วยหลัง but และ and	57
8-5	การใช้ and + too, so, either, neither	58
8-6	การเชื่อมความด้วย because	59
8-7	การเชื่อมความด้วย even though หรือ although	59

Chapter 9 COMPARISONS (การเปรียบเทียบ)

9-1	การเปรียบเทียบด้วย as ... as	60
9-2	การเปรียบเทียบขึ้นกว่า (comparative) และขึ้นสูงสุด (superlative)	61
9-3	การเมริยบเทียบขึ้นกว่า และขึ้นสูงสุดของคำคุณศัพท์และคำกริยา violence	61
9-4	การเมริยบเทียบเต็มรูปแบบ	62
9-5	คำขยายการเมริยบเทียบ	62
9-6	การเมริยบเทียบด้วย less ... than และ not as ... as	63
9-7	การเมริยบเทียบที่ไม่ชัดเจน (unclear comparison)	63
9-8	การใช้ more กับคำนาม	63
9-9	การเมริยบเทียบแบบซ้ำ (repeating a comparative)	64
9-10	การเมริยบเทียบซ้อน (double comparatives)	64
9-11	การเมริยบเทียบขึ้นสูงสุด (superlatives)	64
9-12	การใช้ the same, similar, different, like, alike	65

Chapter 10 THE PASSIVE

10-1	ประโยค Active และประโยค passive sentences	66
10-2	โครงสร้างทางไวยากรณ์ของ passive	67
10-3	สกุรกรรมกริยาและอกรุรกรรมกริยา (transitive and intransitive verbs)	67
10-4	การใช้ by-phrase	68
10-5	รูป passive forms ของ present และ past continuous	68

10-6	รูปกริยาช่วยแบบ Passive	69
10-7	การใช้ past participles เป็น adjectives (stative passive)	69
10-8	Participial adjectives: -ed และ -ing	70
10-9	Get + adjective; get + past participle	70
10-10	การใช้ be used/accustomed to และ get used/accustomed to	71
10-11	การใช้ used to และ be used to	71
10-12	การใช้ be supposed to	71
Chapter 11 คำนามนับได้/นับไม่ได้ และคำนำหน้านาม		
11-1	การใช้ A และ an	72
11-2	คำนามนับได้และคำนามนับไม่ได้ (Count and noncount nouns)	73
11-3	คำนามนับไม่ได้ (Noncount nouns)	73
11-4	คำนามนับไม่ได้ (เพิ่มเติม)	74
11-5	การใช้ several, a lot of, many/much และ a few/a little	74
11-6	คำนามที่สามารถเป็นได้ทั้งคำนามนับได้และคำนามนับไม่ได้	75
11-7	การใช้หน่วยวัดคำนามนับไม่ได้	75
11-8	การใช้คำนำหน้านาม (article)	76
11-9	การใช้ the หรือ Ø กับชื่อต่าง ๆ	78
11-10	การเขียนต้นคำด้วยตัวอักษรใหญ่ (capitalization)	79
Chapter 12 ADJECTIVE CLAUSES		
12-1	อนุประโยคที่ทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ (Adjective clauses)	80
12-2	การใช้ who และ whom ใน adjective clauses	81
12-3	การใช้ who, who(m) และ that ใน adjective clauses	81
12-4	การใช้ which และ that ใน adjective clauses	82
12-5	กริยาเอกพจน์และพ喻พจน์ใน adjective clauses	82
12-6	การใช้คำบุพชน (preposition) ใน adjective clauses	83
12-7	การใช้ whose ใน adjective clauses	83
Chapter 13 GERUNDS และ INFINITIVES		
13-1	กริยา + gerund	84
13-2	Go + -ing	85
13-3	กริยา + infinitive	85
13-4	กริยา + gerund หรือ infinitive	86
13-5	คำบุพชน (preposition) + gerund	86
13-6	การใช้ by และ with เพื่อกล่าวถึงสิ่งที่กระทำ	87
13-7	การใช้ gerunds เป็นประธาน; หรือใช้ it + infinitive	87
13-8	It + infinitive: การใช้ for (โครงบางคน)	88
13-9	การแสดงวัตถุประสงค์ด้วยการใช้ in order to และ for	88
13-10	การใช้ infinitive กับ too และ enough	88
Chapter 14 NOUN CLAUSES		
14-1	Noun clauses: บทนำ	89
14-2	Noun clauses ที่เขียนต้นประโดยคัดวยคำแสดงคำถาม (question word)	90
14-3	Noun clauses กับ who, what, whose + be	90
14-4	Noun clauses ที่เขียนต้นด้วย if หรือ whether	91

14-5	Noun clauses ที่เขียนต้นด้วย <i>that</i>	91
14-6	การใช้ <i>that</i>-clauses (เพิ่มเติม)	92
14-7	การใช้ <i>so</i> แทนที่ “ <i>that</i>-clauses ” ในประโยคสนทนา	92
14-8	การพูดทางตรง (Quoted speech)	93
14-9	Quoted speech และ reported speech	94
14-10	รูปกริยาใน reported speech	94
14-11	กริยาที่ใช้ในการรายงาน: <i>tell, ask, answer/reply</i>	95

ภาคพนวก 1 PHRASAL VERBS

A1-1	Phrasal verbs: บทนำ	96
A1-2	Phrasal verbs: อกรรมกริยา	97
A1-3	Three-word phrasal verbs	97
A1-4	Phrasal verbs: รายการคำอ้างอิง*	98

ภาคพนวก 2 PREPOSITION COMBINATIONS

A2-1	คำที่ปรากฏคู่กับคำบุพท (Preposition combinations): ภาษา	101
A2-2	คำที่ปรากฏคู่กับคำบุพท: รายการคำที่ใช้อ้างอิงได้	102

ดังนี้ก้ายเล่น

..... 104